Parlament Europejski
2019-2024

Dokument z posiedzenia

B9-0053/2020

13.1.2020

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Wenezueli po nielegalnym wyborze nowego przewodniczącego i prezydium Zgromadzenia Narodowego (parlamentarny zamach stanu)
(2020/2507(RSP))

Jordi Cañas, Dita Charanzová, Andrus Ansip, Malik Azmani, Phil Bennion, Stéphane Bijoux, Izaskun Bilbao Barandica, Gilles Boyer, Sylvie Brunet, Catherine Chabaud, Olivier Chastel, Engin Eroglu, Fredrick Federley, Christophe Grudler, Bernard Guetta, Ivars Ijabs, Irena Joveva, Ondřej Kovařík, Ilhan Kyuchyuk, Karen Melchior, Javier Nart, Jan-Christoph Oetjen, Urmas Paet, Samira Rafaela, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Susana Solís Pérez, Nicolae Ştefănuţă, Ramona Strugariu, Hilde Vautmans, Marie-Pierre Vedrenne, Chrysoula Zacharopoulou
w imieniu grupy Renew

B9-0053/2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Wenezueli po nielegalnym wyborze nowego przewodniczącego i prezydium Zgromadzenia Narodowego (parlamentarny zamach stanu)
(2020/2507(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności z 27 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[1], z 18 grudnia 2014 r. w sprawie prześladowań demokratycznej opozycji w Wenezueli[2], z 12 marca 2015 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[3], z 8 czerwca 2016 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[4], z 27 kwietnia 2017 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[5], z 8 lutego 2018 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[6], z 3 maja 2018 r. w sprawie wyborów w Wenezueli[7], z 5 lipca 2018 r. w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach lądowych z Kolumbią i Brazylią[8], z 25 października 2018 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[9], z 31 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[10], z 28 marca 2019 r. w sprawie sytuacji nadzwyczajnej w Wenezueli[11] oraz z 18 lipca 2019 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[12],

– uwzględniając oświadczenia Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Wenezueli z 10 stycznia 2019 r., 26 stycznia 2019 r., 24 lutego 2019 r., 28 marca 2019 r., 4 kwietnia 2019 r., 30 kwietnia 2019 r., 18 czerwca 2019 r., 16 lipca 2019 r., 13 sierpnia 2019 r., 27 września 2019 r., 21 grudnia 2019 r. oraz z 9 stycznia 2020 r., jak również oświadczenia rzecznika Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela z 17 września 2019 r., 16 grudnia 2019 r. i 5 stycznia 2020 r.,

– uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/1893 z dnia 11 listopada 2019 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli[13], na mocy której przedłuża się do 14 listopada 2020 r. stosowanie obowiązujących obecnie ukierunkowanych środków ograniczających,

– uwzględniając konstytucję Wenezueli,

[1] Dz.U. C 285 z 29.8.2017, s. 145.
[2] Dz.U. C 294 z 12.8.2016, s. 21.
[3] Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 190.
[4] Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 101.
[5] Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 137.
[6] Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 61.
[7] Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0199.
[8] Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0313.
[9] Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0436.
[10] Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0061.
[11] Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0327.
[12] Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0007.
[13] Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 42.

– uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając sprawozdanie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z 4 lipca 2019 r. na temat Wenezueli,

– uwzględniając piąte międzynarodowe posiedzenie techniczne w ramach procesu z Quito, które odbyło się w Bogocie 14 i 15 listopada 2019 r.,

– uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że zgodnie z konstytucją Wenezueli każdego roku w dniu 5 stycznia parlamentarzyści wybierają przewodniczącego na jednoroczną kadencję;

B. mając na uwadze, że wydarzenia towarzyszące planowanemu wyborowi przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli w dniu 5 stycznia 2020 r. okazały się być zorganizowanym przez reżim N. Maduro parlamentarnym zamachem stanu i atakiem na demokratyczne i konstytucyjne funkcjonowanie Zgromadzenia Narodowego;

C. mając na uwadze, że siły bezpieczeństwa brutalnie uniemożliwiły przewodniczącemu Zgromadzenia Juanowi Guaidó przewodniczenie sesji, a kilku parlamentarzystom opozycji nie pozwolono wejść do Zgromadzenia Narodowego, uniemożliwiono również prasie dostęp do budynku;

D. mając na uwadze, że Luis Parra, który został niedawno wydalony z partii opozycyjnej pod zarzutem korupcji, ogłosił się przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego i wziął udział w zaimprowizowanej i nielegalnej ceremonii zaprzysiężenia;

E. mając na uwadze, że wybór Luisa Parry jest nieważny ze względu na to, że sesja nie została oficjalnie otwarta, nie obliczono kworum i nie wezwano do formalnego głosowania; mając na uwadze, że oddziały kontrolowały przez ponad godzinę mandat każdego parlamentarzysty, co było strategią prowadzącą do opóźnienia sesji i uniemożliwienia osiągnięcia kworum przez Zgromadzenie;

F. mając na uwadze, że kilka godzin później większość parlamentarzystów odbyła nadzwyczajne posiedzenie w siedzibie głównej gazety opozycyjnej *El Nacional*, przy czym 100 ze 167 członków Zgromadzenia zagłosowało za ponownym wyborem Juana Guaidó na przewodniczącego na ostatni rok kadencji 2015–2020;

G. mając na uwadze, że podczas oficjalnego posiedzenia Zgromadzenia Narodowego, które odbyło się 7 stycznia 2020 r., Juan Guaidó został zaprzysiężony na przewodniczącego, pomimo prób uniemożliwienia odbycia posiedzenia przez siły lojalne wobec reżimu N. Maduro, w tym utrudniania wejścia do budynku i odcięcia w nim prądu;

H. mając na uwadze, że wybory prezydenckie, które odbyły się 20 maja 2018 r., przeprowadzono bez poszanowania minimalnych międzynarodowych standardów wiarygodnego procesu wyborczego; mając na uwadze, że UE wraz z innymi organizacjami regionalnymi i demokratycznymi państwami nie uznała ani tych wyborów, ani władz powołanych w wyniku tego bezprawnego procesu;

I. mając na uwadze, że 10 stycznia 2019 r. Nicolás Maduro bezprawnie i z pogwałceniem porządku konstytucyjnego przejął władzę prezydencką przed Sądem Najwyższym; mając na uwadze, że 23 stycznia 2019 r. legalnie i demokratycznie wybrany przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Juan Guaidó został zaprzysiężony na tymczasowego prezydenta Wenezueli zgodnie z art. 233 konstytucji tego kraju;

J. mając na uwadze, że niemal 60 krajów, a także Parlament Europejski, uznało Juana Guaidó za prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli;

K. mając na uwadze, że 16 grudnia 2019 r. Sąd Najwyższy Wenezueli i nieuznane Zgromadzenie Konstytucyjne pozbawiły kolejnych czterech członków Zgromadzenia Narodowego – Jorge Millána, Hernána Alemána, Carlosa Lozano i Luisa Stefanellego – immunitetu przyznanego im na mocy konstytucji, w wyniku czego liczba parlamentarzystów, których immunitet uchylono, wynosi 26; mając na uwadze, że decyzja ta, podjęta w następstwie wniosku Sądu Najwyższego na podstawie oskarżeń wysuniętych przez prokuratora generalnego, poważnie narusza postanowienia konstytucyjne, praworządność i demokratyczną zasadę podziału władzy;

L. mając na uwadze, że trwające działania przeciwko członkom Zgromadzenia Narodowego, w tym nękanie i zastraszanie 59 posłów przez nieregularne grupy i organy bezpieczeństwa, 29 arbitralnych zatrzymań i 27 przymusowych wygnańców, utrudniają prace konstytucyjne Zgromadzenia Narodowego;

M. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka, praworządności i demokracji w Wenezueli poważnie się pogarsza od kilku lat, a zwłaszcza od czasu dojścia do władzy Nicolása Maduro w następstwie zakwestionowanych wyborów w 2013 r.; mając na uwadze, że w kraju znacznie pogłębia się kryzys polityczny, gospodarczy, instytucjonalny i społeczny oraz wielowymiarowy kryzys humanitarny; mając na uwadze, że coraz większy niedobór leków i żywności, powszechne łamanie praw człowieka, hiperinflacja, ucisk polityczny, korupcja i przemoc stanowią zagrożenie dla życia ludzi i zmuszają ich do ucieczki z kraju;

1. zdecydowanie potępia parlamentarny zamach stanu przeprowadzony przez reżim N. Maduro oraz fakt, że Zgromadzenie Narodowe, prawowity organ demokratyczny Wenezueli, nie może wykonywać mandatu otrzymanego od narodu wenezuelskiego;

2. wyraża ubolewanie w związku z tymi poważnymi naruszeniami, które są niezgodne z procedurą wyboru przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego i stanowią kolejny krok w pogłębiającym się kryzysie wenezuelskim;

3. gratuluje Juanowi Guaidó w związku z ponownym wyborem na przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego, pomimo wszelkich utrudnień i przeszkód napotykanych podczas oficjalnego posiedzenia w dniu 7 stycznia, w tym konieczności utorowania sobie drogi do budynku wraz z innymi kolegami;

4. potwierdza swoje pełne poparcie dla Juana Guaidó jako prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli zgodnie z konstytucją Wenezueli, jak określono w jej art. 233;

5. ponownie wyraża pełne poparcie dla Zgromadzenia Narodowego, które jest obecnie jedynym prawomocnie wybranym i demokratycznym organem władzy w Wenezueli i

którego uprawnienia – w tym prerogatywy i bezpieczeństwo jego członków – należy przywrócić i respektować;

6. podkreśla, że pokojowe i polityczne rozwiązanie może zostać osiągnięte tylko wtedy, gdy Zgromadzenie Narodowe – jedyny demokratycznie wybrany organ w Wenezueli – będzie w pełni szanowane, a jego członkowie będą mogli swobodnie wykonywać swoje prerogatywy konstytucyjne;

7. podkreśla, że dialog musi opierać się na planie działania przyjętym przez Zgromadzenie Narodowe Wenezueli; podkreśla, że głównym celem dialogu musi być pokojowe przejście do demokracji poprzez umożliwienie organizacji wolnych, przejrzystych i rzetelnych wyborów prezydenckich w oparciu o uzgodniony kalendarz, na warunkach sprawiedliwych dla wszystkich stron, zgodnie z zasadą przejrzystości i w obecności wiarygodnych międzynarodowych obserwatorów;

8. przypomina, że podstawą trwałego rozwiązania w Wenezueli jest zorganizowanie wolnych i wiarygodnych, monitorowanych przez społeczność międzynarodową wyborów prezydenckich i demokratyczne przywrócenie instytucji państwowych, w tym Krajowej Rady Wyborczej i Sądu Najwyższego;

9. podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest ustanowienie przez Zgromadzenie Narodowe nowej, niezależnej i przejrzystej Krajowej Rady Wyborczej, w pełni pluralistycznej i wyważonej pod względem reprezentatywności i składu;

10. przypomina, że poszanowanie demokratycznych instytucji i zasad oraz przestrzeganie rządów prawa stanowią niezbędne warunki do znalezienia pokojowego i trwałego rozwiązania kryzysu w Wenezueli z korzyścią dla ludności tego kraju;

11. przypomina, że UE jest gotowa wspierać prawdziwy proces prowadzący do pokojowego i demokratycznego rozwiązania kryzysu;

12. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zwiększenia reakcji UE w związku z przywróceniem demokracji w Wenezueli, w tym poprzez rozszerzenie ukierunkowanych sankcji na osoby odpowiedzialne za łamanie i represjonowanie praw człowieka oraz poprzez rozszerzenie tych sankcji na członków ich rodzin;

13. uważa, że przedstawicielstwo dyplomatyczne powołane przez Juana Guaidó, jako prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli, powinno być jedynym przedstawicielem uznawanym przez UE; domaga się w związku z tym zawieszenia wszelkich mandatów dyplomatycznych dla misji dyplomatycznych związanych z Nicolásem Maduro i jego antydemokratycznym rządem;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, prawowitemu tymczasowemu prezydentowi Republiki i przewodniczącemu Zgromadzenia Narodowego Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządom i parlamentom Grupy z Limy, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.